

Lesarabrøv

Opið bræv til Hensar Ellingsgaard, Eilíf Samuelsen og Esmar Berg:

Ábyrgdarleyst út um alt mark

Tað er næstan ikki dagur har ikki frættist um onkrar ósemjur her á landi. Seinast um lærarar, sum ikki sleppa at halda fram við serlæraraútbúgving.

Hetta eru fólk, sum eru farin undir eina útbúgving. Summir av teimum ungir lærarar, sum kunnu vænta at missa starvið í nærmastu framtíð vegna sparringar í skúlaferkinum. Fyri teir er henda útbúgvingin einstak móguleiki teirra at verða verandi á arbeiðsmarknaðinum. Framtíðarlagna teirra stendur og fellur við hesari útbúgvingini.

Harafurat kemur tað praktiska, at all hava keypt fyri túsundtals krónur í bókum og hava brúkt nógv tíð til lestur og uppgávuskiving.

Landsskúlafrýsitingin, Lærarafelagið og landsstýrismaðurin í skúlamálum hava ongan rætt at seta framtíðarlagnuna hjá hesum fólkum í vanda í hópisleysum talvi, har næmingarnir verða taparar og góð viti hvør, vinnari.

Hetta er ábyrgdarloysi út um alt mark. Umframt at seta framtíðina hjá hesum fólkum í vanda, eigur eisini at verða hugsað um allan tann pening, sum henda útbúgving longu hevur kostað at seta í verk, óvæð milliónir við gestalærarum úr Danmørk, fríum vikarum o.s.fr.

Einfaldur spurningur og einfald loyn

Fyri mær at sýggja er spurningurin sera einfaldur: Hvør hevur forðorðið seg ímóti avtalum, gjørd var í summar, lærarafelagið ella landsskúlafrýsitingin.

Lærarafelagið og landsskúlafrýsitingin eru ikki samd um, hvussu henda avtalan skal skiljast.

Eftir hvat eg havi skilt, er avtalan í teimum: Í fyrstu atleggja vart avtalað, at serlæraraútbúgvingin skuldi byrja í summar við einum ávísum tali

av næmingum.

Ber tað so til at broyta næmingatalið mitt í útbúgvingini?

Í øðrum lagi hevur lærarafelagið bundið seg til ikki at leggja seg út í, hvørji útbúgvingartilboð landsskúlafrýsitingin gevur pedagogum.

Kann lærarafelagið so nokta pedagogum at vera við í undirvísingini?

Undir øllum umstøðum kann sigast, at hetta er eitt skúladømi um, hvønn skaða og trega ein illa og ógreitt orðað avtala kann gera.

Hetta er nú ikki fyrstu ferð at partar á arbeiðsmarknaðinum eru ósamd um, hvussu avtalur skulu skiljast og hetta verður heldur ikki síðstu ferð.

Lærarafelagið og landsskúlafrýsitingin eru javnan í hornatøkum um stórt og smátt og tað tykir mær ótrúligt, at teir ikki hava sett upp nakrar reglar fyri, hvussu farast skal fram, tá ið ivasurningar sum hesir, taka seg upp.

Tað hevði spart Hensari, Esmari, landsstýrismonnum og okkum vanligu, deyðiligi undan nógvum kvalum.

Men ikki hevur verið óvanligt at leggja ívamálið sum hesi fyri okkurt slag av gerðarrætti og tað hevði heldur ikki verið annað enn rímligt í hesum ferð. Er eingin fóst munnagongd avtalað, er tað kortini einki, ið forðar Lærarafelagnum og landsskúlafrýsitingin at semjast um at velja hvør síni umboð, eitt, tvey ella trí í part, í ein gerðarrætt, umframt ein óheftan uppmann.

Tað ber eisini til at partarnir semjast um at velja eitt fólk, sum báðir hava álit á, at døma í málinum.

Uppgávan hjá hesum rætti verður einki trupul, tí tað má verða lættast sak av verðini at fáa greiði á, hvat partarnir hava avtalað.

Óg í einum framkomnum samfelag sum okkara, við skipaðum víðurskiptum, eisini

á arbeiðsmarknaðinum, fangar borðið. Tá ið Esmar Berg og Hensar Ellingsgaard settu hondina undir avtaluna, bundu teir seg. Tað ber ikki til at koma aftaná og siga, at eitt er, hvat skrivað stendur, men tað var nú ikki hatta ella hitt, tú meinti við avtaluni.

Eiga at víkja

Vísir tað seg, at lærarafelagið hevur órætt, eigur og skal tað góðtaka, at avtalan frá í summar var eitt mistak og sostatt loyva lærarar at halda fram og so byrja av nýggjum hiðani frá.

Vísir tað seg at Landsskúlafrýsitingin hevur órætt, eigur og skal hon at slaka beinanvegin og góðtaka, at hon gjørdi eitt mistak, tá ið hon slapp pedagogum á somu útbúgving. Vil hon ikki tað, má tað verða fremsta og einfaldasta uppgávan hjá landsskúlafrýsitingini í skúlamálum, Eilíf Samuelsen, sum er arbeiðsgevari hjá Landsskúlafrýsitingini og evsti skúlamyndugleikin í landinum, at fáa víðurskipti í rættlag.

Ti tað ber ikki til, at hesi fólkini skulu offrast, bara tí onkur antin á landsskúlafrýsitingin ella á lærarafelagnum, ikki vilja góðtaka eitt mistak og víkja.

Tann seki verður funnin

Eg ivist ikki í, at tey, sum á henda hátt fáa forkomið framtíðarmóguleikum sínum, fara at royna málið við dómstólarnar fyri at fáa endurgjald fyri figgarligar miss av hesum óskapi, tí útbúgvinga fóru tey undir í góðan trúgv. Tá kemur tað væl saktans fyrst ein dag, hvør syndarin er.

Dettur útbúgvingin niðurfyrir av hesi orsök, verður varði reist yvir syndaran, antin Hensar Ellingsgaard, landsskúlastjóra og Eilíf Samuelsen, landsstýrismaður ella Esmar Berg, formann í lærarafelagnum, fyrst

størstu skommuna í føroysku skúlasøguni...

Vilja Hensar og Eilíf ofra lærarar fyrir pedagogar?

Sum sagt í fyrstu skuldu lærarar og Landsskúlafrýsitingin verða næstu samstarvsfelagar. Landsskúlafrýsitingin er til fyrst at tæna fólkskúlanum, sum tað so flott eitur. Eyðvitað er trygd og trivni læraranna fremsta áhugamál hjá landsskúlafrýsitingini.

Min fyrispurningur til Hensar Ellingsgaard, landsskúlastjóra, og Eilíf Samuelsen, landsstýrismann, er tí: Hvussu ber tað til, at landsskúlafrýsitingin offrar hesar lærarar til frama fyri nakrar pedagogar, hon í grundini onki hevur við at gera, tá ið tað er henni greitt, hvussu stóran, prinsipiellan týðning málið hevur fyri lærararnar?

Ella hinvegin, hví skal lærarafelagið leggja so rívliga upp fyri móguligum trupulleikum, sum her. Ber ikki til at lata hetta fara – lata pedagogar fáa tað útbúgving teimum lystir, men at taka málið uppaftur tá, og um fyrsti pedagogur kemur inn um skúlagátt. Tá vænti eg eisini, at lærarafelagið hevði havt størri undirtøku millum limir sínar, enn teir hava í hesum máli.

Tryggjar Eilíf útbúgvingina?

Ikki vænti eg, at útbúgvingin dettur niður fyri, ella at lærararnir ikki sleppa at halda fram, tí soleiðis ber man seg ikki at ímóti fólk, nú vit skriva 1996. Tí henda spurningin afturat:

Kann Eilíf Samuelsen, hægsti myndugleiki okkara í skúlamálum, veita trygd fyri, at útbúgvingin heldur fram?

Vónandi verður hesi lítillættni spurningar mínir svaraðir, hóast eg av ymsum orsökum ikki seti kristna navn mitt undir.

Lærari

HF-próvtøka

Sjálvlesandi og tey, ið ætla at fara til nýggja próvtøku (endurpróvtøku) í einari ella fleiri HF-lærugreinum á sumri 1996, skulu venda sær til eina av HF-deildunum at fáa innskrivingarblað.

Útfyllt innskrivingarblað og próvtøku-uppgevingar saman við dóps- ella navnaseðli skulu vera ávíkavist HF-skeiðunum í Hoydølum (ella Suðuroy) og í Eysturoy (ella Klaksvík) í hendi í seinasta lagi hósdagin, 1. februar 1996.

Landsskúlafrýsitingin ger vart við, at sjálvlesandi og umgangarar skulu rinda 400 kr., tá ið tey innskriva seg til próvtøku. Tey, ið fara upp í teimum lærugreinunum, tey hava innskrivað seg til, fáa pengarnar aftur frá HF-skeiðinum.

Landsskúlafrýsitingin ger vart við, at á sumri 1996 er tað seinastu ferð, til ber at fara til endurpróvtøku eftir tí gomlu HF-skipanini.

Landsskúlafrýsitingin

NATEN

stimbrar

Hjálpir uppá:

- eyguni
- hovin bein og føtur
- gíkt, liðagíkt, pínu í rygg og knøum
- hjartað og blóðrenslid
- immunverjuna o.m.a.

NATEN er 100% náttúruheillivágur

NATEN sèla í Føroyum

Ring og vit senda!

Tlf. 18649 - 83649 ella 11644

Postbox 315 - 110 Tórshavn

Ein prestur hevur hóast alt lært eitt sindur

Á forsiðuni á Sosialinum lesið eg, at presturin í Fuglafirði bannlýsir ta fráluku lestrarbókina „Lívið spratt av kærleiks rót“, og í somu løtu visti eg hví.

Ein kvinnuligur prestur, Marjun Bæk, sum hevur ein stóran og trúgvan lutara skara um alt Føroya land, var sloppin við í bókina.

Hon er kvinna, tað er nógv mikið fyri henda mann.

Vit minnst hansara skammuligu framferð móti eini gentu í Fuglafirði, sum hann noktaði at prædika í síni egnu kirku, hóast hon var prestur.

Inni í blaðnum blúgvast hann ikki við at bekenna,

at hann ikki hevur lisið bókina enn.

Eg kenni fleiri, sum hava lisið bókina svaðasvørð, tey fingur ikki afturhald.

Hevur maðurin gloymt, at hann er embættismaður?

Sum mín góði vinur og gamli skipari, Edvard Jacobsen á Skála segði: „Av einum trúboðara kann tú ikki forlanga so nógv, tú má bera yvir við honum, men ein prestur, hann hevur hóast alt lært eitt sindur.“

Men sjálvr titlurin á bókini, um at lívið spratt av kærleiks rót, má hava øst mannin upp. Tað er júst ikki kærleiks evangelið, maðurin plagdi at prædika.

Grundtvig helt seg hava gjørt nakrar „Mageløse opdagelser“.

Eitt var hin stóri munurin millum tað skrivaða orðið og tað talaða (hóast eingin dani hevur skrivað so nógv sum hann), og eitt annað, „Menneske først kristen så“. Hetta vendur hann aftur til ferð eftir ferð.

Í hesum sambandinum sigur hann einaferð: „En abekat kan jo ikke være kristen“. Hann legði ikki altíð fingarnar ímøllum.

Eg eri ikki Grundtvig, men eitt vet av siðuligheit, má ein kunna vænta av einum presti. „Dugir presturin í Fuglafirði ikki fólkskikk“, spurdi mín gamla mostir einaferð, hon sat í meining-heitsráðnum hálsa öld.

Steinbjørn B. Jacobsen

Keypa ella selja brúktan bil?
Í SOSIALINUM út at koyra loysir tað seg!